

0000000000

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் இமயம் போல இருப்பது சங்கப்பாடல்களே. காதலை

யும் வீரத்தையும் நாணயத்தின் இருப்பகங்களைப் போன்று சங்கப்பாடல்கள் உள்ளன. காதல் பாடல்கள் அனாதையும் அகப்பாடல்கள் என்றும் போர்ப்பாடல்கள் புறப்பாடல்கள் எனப் பிரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையில் இயற்கைக்கு நிகராக இவ்வூலையில் ஒன்றாமில்லை என்பதை உணராமுகின்றன. நீரின்தன்மையைப் பற்றி பலவறோ பாடல்களின் மலமாகப்புவல்வர்பெருமக்கள் கற்றியுள்ளார்கள். தம்பாடல்களின் மலம் கற்றிய செய்திகளை சங்க இலக்கியநூல்கள் மலமாகக் கற்றியுள்ளார்கள். பரவநிலயைநேறப்போல நீரின்தகேகத்தபற்றியும் இயறயயாக உருவாக்கும் மழை நீர்தன்மையையும் பற்றியும் மனிதனின் ஆக்கப்பரிமாண ஓவ்வொரு செயலுக்கு இன்றியாமையாக ஒன்றாக நீர். நீர்பற்றிய செய்திகளை பழந்தமிழ் நூலின் அடிகளின் வாயிலாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரை நோக்கமாக முற்படுகிறது.

000000000000

ஓவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஐம்பதங்கள் சமநிலையில் இருக்குமாயின் எந்த விதமான பாதிப்புகள் எப்போதும் மனிதனுக்கு வருவதில்லை. இயற்கையின் அமைய்பு ஐம்பதங்களாகிய நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்பவற்றைச் சார்ந்தது. இங்கு மக்கள் நிலத்தலைநிலமகள் என்னும் புவிடந்தலை என வழிபட்டனர். திருமகள் பற்றி கற்றுவதை,

வரிறுதல் எழில்வழேம் பநீர் மலேசொரிதர
புரிநெகிழ் தாமரை மலர் அம்கண் வீறு எய்தி
திருநயந்து இருந்தன்ன தமே கமழ் விறல் வறெ்ப (கலித் .44:5-7)

என கபிலர் கலித்தொகைப்பாடல்களின் வழியாகச் சூட்டுகின்றார்.

நீர் என்பதும் இயற்கையின் மற்றொரு முக்கியக் காரணியாகும். கடலைச் சேரவும் ஆறுகளை எல்லாம் தயெவமாக எண்ணி மக்கள் வழிபடுகின்றனர். மக்கள் ஆறுகளுக்கு பயெர் வதைது கங்கை, யமுனை, நாமதை, சிந்து, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவிரி, வகைலை முதலியன ஆறுகளெல்லாம் தயெவங்களாக வணங்கி வழிபாடு செய்து இருந்துள்ளன. கங்கையைத் தன்தலையில் சட்டியவர் சிவன் என்பதை,

அமையவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணன் (கலித் .38:1)

என்ற பாடலையின் மலமாகக் கலித்தொகைக் கற்றுகின்றது.

நீர்நிலைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டி, அணங்குகள் (தயெவங்கள்) காவல் புரிந்ததாக மக்கள் நம்பியுள்ளனர். அணங்கு மலமாகச் சொல்லுகின்ற போது மக்கள் தவறாக ஏற்படுத்த மாட்டார்கள் என்ற சமீப நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். நீர் மனிதனின்

Written by - சி. யுவராஜ், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24 -

Wednesday, 06 February 2019 21:13 - Last Updated Wednesday, 27 February 2019 17:24

வாழ்வில பிறப்பு மூதல இறப்பு வரையிலும் வரையறுக்கப்பட்டது. நீர் நிலைகளில் உண்பதற்கு நீர் எடுத்துனர். எந்தொரு நோயினை வராமல் இருக்க பிறச்செயல்பாடுகள் அங்கு நிகழாமல் பாதுகாத்தனர். தயெவங்கள் தங்கும் குளிரந்த நீர்த்துறையை,

அணங்குடபை பனித்துறை (ஐங்குறு.174:1)

என ஐங்குறுநிறுப்பாடலடியின் வழியாக நீர்த்துறைச் சொல்வதை அறிய முடிகின்றது. உணவாக நீரை உபயோகிக்கப்படுகின்ற எடுக்கும் நீர்த்துறையை அணங்கு இருந்ததை,

“உண்டுறை அணங்கு” (ஐங்குறு.28:1)

என்ற பாடலடியின் ஐங்குறுநிறுப்பாடல் மலமாக விளங்குகின்றது.

நீர்த்துறை மக்கள் வணங்கியும் தொழுதும் வாழ்த்தியும் கற்றுவதை, அணங்குடபை பனித்துறை கதைதொழுது ஏத்தி யாவும் ஆயமொடு அயரும் (அகம்.240:8-9)

என எழுப்பப்பெற்ற நாகன்குமரனார் தம் பாடலடிகளின் மலமாகத் தெரிவிக்கின்றார். நீர்த்துறை வணங்கி வந்திருந்தாலும் அதற்காகக் காணிக்கையாகத் தாம் வளர்த்து வந்த கிடாய் (ஆடு) வடெட்டி நீர்த்துறை தயெவமாக வழிபட்டதை,

நிலைக்கோட்டு வளள்ளை நால்செவிக் கிடாய்
நிலைத்துறைக் கடவாட்கு உளப்பட ஓச்சி (அகம்:156:14-15)

என ஆவார் மலங்கிழார் அகநானிறுப்பாடலடிகளின் மலமாகக் கற்றுகின்றார்.

மலையின் நீர் ஆதாரங்கள் உயர்ந்த மலையின் சாரலில் ஒளிபெறவீழ்கின்றது அருவி தயெவையானது. நீர்களின்றின் மீது எடுக்கப்பட்டக் கொடியைப்போன்று அழகுண்டாக இழியும் அருவிகள் பொருந்திய மலையின் சாரலும். அவ் அருவியிலே இருக்கின்றது என்பதை,

களிறணி வலெக்கொடிகடும்ப காண வர
ஒளிறுவன இழிதரும் உயர்ந்து தோன்று அருவி
நரீகொள் நடுவரைக் கவாஅன் (அகம்.162:22-24)

என பரணர் தம் பாடலடிகளின் மலமாகக் கற்றுகிறார். அருவி விழும் ஓசையானது போர்ப்பறமை மூக்கம் போல் கடைபதாக அமறைந்த பாடலடிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை,

Written by - சி. யுவராஜ், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், பாரதிதாசன் உயராய்வு மயைம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24 -

Wednesday, 06 February 2019 21:13 - Last Updated Wednesday, 27 February 2019 17:24

வலம்பட முரசின இரங்கு வன விழுஉம்

அவ்வளவு எருவி (பதிற்று.78:1-2)

என பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

மழைக்காலத்துக்குப் பிந்தியது வாடையாதலான் வற்றிச் சிறிதாக ஒழுகும் அருவியாதல் கருதி பாம்பின் உரித்த தோல் போன்ற உருவமுடையது என்பதை,

பாம்பின்

தடுங்குத்தோல் கடுக்க தடுவளவு அருவி (குறுந்.235:1-2)

அருவியானது பாம்பின் உள்ளது என்பதை மாயணன் டானார் பாடல்களின் மலமாகச் சித்திரிக்கின்றார்.

00000000 00000

சுனனை நீர் என்பது இயற்கை நீர் நிலைகளால் ஒன்றாகும். மழைக்காலத்துப் பெய்த மழைநீர் ரைச் சேமித்து வகைக்கும் நீராதாரம் ஆகும். சுனையிலுள்ள நீரானது மலையின் வாழ்க்கை நடத்தும் விலங்கினங்களாகும் அம்மழையின் நிறைந்த வகையில் உள்ளது. சுனையினது தோற்றம் கள்ளைப் பெய்த நீலக்குப்பிகளைப் போன்ற சிறிய வாயையுடைய சுனையின் கண் உள்ளனவாகிய பிளந்த வாயை உள்ளத்தே,

மட்டம் பெய்த மணிக் கலத் தன்ன

இட்டுவாய்ச் சுனனை (குறுந்.193:1-2)

என பாடல்களின் மலமாக அரிசில் கிழார் சுட்டுகின்றார்.

சிறுசிறு சுனனைகள் பல மலமீது காணப்படுவது என்றும் புப்புற்றுப்போல் இருந்ததாகப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளதை.

எறும்பி அளையின் குறும்பல் சுனனை (குறுந்.12:1)

என குறுந்தொகையின் பாடலியின் மலமாக ஓதலாந்தையார் காட்டுகின்றார்.

000000000000

வாழ்க்கைச் சமூகத்தில் மரங்களான தம் வீட்டின் வலையாகவும், ஊரைச் சுற்றியும் தான் மக்கள் வளர்த்து வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்வலையான மரங்களான விலங்குகளிடமும். பகைவரிடமும் இருந்து மக்களைக் காத்துக் கொண்டிருந்துள்ளனர். மரங்கள் சிறிவாக இருந்தமையால் நீர் வளம் எப்பொழுதும் குறைபடாது என்பதை அறிந்தன. சில பொழுதுகளில் நீர்மே மக்களின் இயற்கை வலையாக இருந்ததும் இலக்கியத்தில் காணமுடிவதை.

வரேல் வலே சாரல் நாட (குறுந்.18:1)

காந்தள் வலே ஓங்குமலை நன்னாட்டு (குறுந்.76:1)

கண்டல் வலேக் கழிகுழ்ப்படப்பை

முண்டகம் வயேந்த குறியிறகை குரம்பை (நற்.207:1-2)

Written by - சி. யுவராஜ், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24 -

Wednesday, 06 February 2019 21:13 - Last Updated Wednesday, 27 February 2019 17:24

தணை கடல நாட டுச சலெ வன யான (நற .363-2)

முல்லை வலே நல்லரனே (புறம்.144:2)

மறேகண்ட பாடலடிகளின் மரங்களும் நீர்நிலைகளும் ஊருக்கு இயற்கையான வலேயாக இருந்த சயெ திகளையுலவர்களின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றன.

ஏரிகளும் குளங் ;;;;;;களும் முதலியன நிறைந்து மருதநிலத்தை நீர்ப்பாசனம் கொண்டு அழகு மிக்கதாகக் காணப்படும். நீர்நிலைகளில் நீர்த்தாவரங்கள் மிகுந்த காட்சிப்படுகின்றன. நடுநீர்ப்பொய்கையும், குண்டு; நீர்ப்பொய்கையும் இருந்ததை,

நறுவடி மாஅத்து விளநைந்துரு தீ ம்பழம்
நடுநீர்ப்பொய்கதைதுடமன விழுகும (ஐங்குறு:61:1-2)

குண்டுநீர் அம்பல் ... (குறுந்.122:1)

என்னும் அடிகளின் மலமாகப் பொய்கைப் பற்றியச் சயெ திகளையுறியமுடிகின்றன.

உலகிற்கு வளமும் வனப்பும் வழங்குவன ஆறுகள். “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் அடிக் கடி குறிக் கப்படும் ஆறுகளில் காவிரி, சயோறு, வயை முதலியன சிலவாகும்” என்று பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை இந்நிலின் மலமாக மு.வரதாசன் கபுகிறார்.

கபுதிர்ப்பருவத்தில் ஆற்றுநீர் கலங்கலாகவும். கோடையில் மணிபுலத் தளின்ததும் இருக்கும். இதனை, கபுதிர ஆயின் தண்கலிழ் தந்து

வனேல் அயின் மணிநிறம் கொள்ளும் (ஐங்குறு.45:1-2)

நாடெல்லாம் நீர் வளத்தினையுறிகையும் காவிரியின் கரையினதைத் துட்டுக் கொண்டு சனெற பருவனெளத்தின் ஓடக்கோடலும் மறையும் அளவுக்கு விளங்கிய நீர்ப்பருக்கம் காடடுவதை,

நாடார் காவிரிக் கோடுதயே மலர்நிறகை
கழயழி நீ த்தம் ... (அகம்.341:4-5)

என தம் பாடலடிகளின் மலமாக ஆவார் மலங்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார்.

0000 0000

கடலும், மணலும் பரும்குதியாகக் கொண்டதே நயெதல் நிலம், சங்க இலக்கியத்தில் கடற் கரை, சலே, உப்பங் கழிகள், மரங் கள் முதலியவை பற்றிய சயெ திகள பசேப்டுகின்றன. அச்சமுடைய நாவாய் புலால் நாற்றம் வீசும் அலகை உடைய பரிய கடல் நீரின் இடையே பிறந்து கொண்டு போவதை உலகமே கிளர்ந்து எழுவதைப் போன்று விளக்குவதை,

உலகுகிளர்ந்தனன் உருகெழுவங்கம்

Written by - சி. யுவராஜ், முனவைப் பட்ட ஆய்வாளர், பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி -24 -

Wednesday, 06 February 2019 21:13 - Last Updated Wednesday, 27 February 2019 17:24

புலவது திரைப் பரெங் கடல் நீ ர் இடபைப் போழ்

இரவும் எல்லையும் அசைவூஇன்று ஆகி

விரசைலெல் இயற்கை வங்கழ ஆட்டக்

கோடூஉயர் திணிமணல் அகன்துறநீ கான்

மாட ஓள் எரி மருங்கு அறிந்து ஓய்ய (அகம் .255:1-6)

என மதுரை மருதனிளநாகனார் பாடலடிகளின் மஹிமகச சித்திரிக்கின்றார்.

0000000000

ஓவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கை இயற்கையைச் சார்ந்ததே நீர் இருக்கின்றது. மனிதனின் ஐம்புதங்களின் கொண்டதே தம் உடலில் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றன. இந்த ஐம்புதங்களின் மிகவும் இன்றியாமையானது நீரும் ஒன்றாகும். கடவுள் மூதல் கடல் வரை உள்ள வாழ்வியலநீரின் கொண்டதும் வாழ்வு பயணத்தில் முக்கியக் காரணிகள் உள்ளது. நீர்த்துறையெவ்வாறு வணங்கியும் அதற்கு பலிக்கொடுப்பதும் பழக்கவழக்கமாக இன்று வரையில் பண்பாட்டில் வழங்கியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

சுனையானது மலகை காலத்தில் உயிரினங்களும் காக்கக்கூடிய நீர்தேக்கத்தின் முக்கிய அங்கமாக உள்ளது. வாழ்க்கை சமூகவியல் நீர்ப்பாதுகாத்தும் தம் சுற்றுச்சூழலகை காதும் வருவதைப் புலவர்களின் பாடலடிகளின் மஹிமக பழந்தமிழ் இலக்கியக் காட்டுவதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக ஆராய்ந்து வளிக்கொணர் முற்பட்டுள்ளது.

00000000 00000000000

1. 0000 0000000000 0000000000 கை - ச.வ. சூப்பிரமணியன் மய்யப்பன் புதிப்பகம் 53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம் - 01.

2. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை - மு. வரதராசன் பாரி நிலையம் 90, பிராட்வே - சன்னை - 08.

palaicyuvan@gmail.com

*000000000000 - 00 - 00.00000000, 000000000000 0000000000, 00000000000 00000000 000000, 00000000000 00000000000000, 00000000000000000000 -24 -